

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmæ Virtvtvm, Ac Vitiorvm , Tomus ...

Guilelmus <Peraldus>

Lvgdvni, 1585

De aliis erroribus Manichæorum, quorum aliqui enumerantur. Et de primo errore qui est in distinctione ciborum. Cap XI. [i.e. IX.]

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46132](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46132)

quasi liberalitatis. Verbi gratia: Cū agit ignis in ligna, & facit inde carbones, intendit ignis dare speciem suā materiæ, in quā agit, & semper in corruptione remanet aliquid vtile. Etia post destructionē quam facit ignis qui vehementissimè videtur destruere, remanet cinis, qui habet vim mūdificatiuā: ergo corruptibilia ista nō sunt purè mala. Præterea licet corruptibilia ista non possint seruare speciem suam in seipsis, tamen in recōpensationem huius habent potentiam dādi speciem suam alteri materiæ & multiplicādi eam, quod non habent incorruptibilia. Sol non efficit alium solem, nec Angelus Angelū, sed ignis causa est ignis. Bona ergo sunt etiā corruptibilia. Multi sunt qui nō minus amarent vaccam vnā, licet mori posset, quæ valde fetida esset, de qua mille alias habituri essent, quā vnā sterilem quæ mori nōn posset.

De aliis erroribus Manicheorum, quorum aliqui enumerantur. Et de primo errore qui est in distinctione ciborum. CAP. XI.

POST destructionem erroris Manicheorum quantum ad radicem ipsius, licet rami non soleant proficere ra licet destructa, secundum illud Osee 9. Radix eorum exiccata est: fructum nequaquam faciunt. tamen aliqua breuiter dicemus cōtra aliquos errores qui velut rami à radice venenata, de qua iā tactū est processerunt. ¶ Vnus error est, distinctio ciborum. Dicunt enim aliquos cibos non esse comedendos, vt carnem & caseū. Alius est, quod lex vetus data est à principe tenebrarū, & quod mala fuit. Tertius est, quod patres Veteris testamenti mali fuerunt, & damnati sunt. Quartus, quod non creantur animæ de nouo quæ corporibus insundantur. Alius error est, quod Christus veram naturam humanam non assumpsit. Vltimus, de quo ad præsens dicere intendimus, quod Ioannes Baptista malus fuerit. Sunt multi alij errores eorum, sed adeo irrationabiles, quod indigni sunt vt ad eorum destructionem ratiocinatio fiat. ¶ Primo errori occasione date potuit, quod Dominus terre maledixit, Gene. 3. Ideo carnes animalium quæ de fructu terræ pascuntur, dicunt non esse comedendas. Pisces bene comedunt qui in aqua nutriuntur, cum non legant Dominū aquis maledixisse. Sed hæc ratio nullā est. Si enim carnes animalium comedendæ nō sunt, quia de fructu terræ viuunt: multo fortius ipsi fructus terræ comedēdi non essent: propter quod enim vnumquodque est tale, illud magis est tale. fructus autē terræ omnis secta comedit. Rom. 14. Qui infirmus est, olus māducat. Glo. Infirmus est qui cibos discernit: hic olus manducet, in cuius usu

omnis secta cōsentit. Præterea maledictio terræ quā Dominus fecit, fuit q̄ fertilitatē eius auulit. Et ibidē post illā maledictionē subditur: in laborib⁹ comedēs ex ea cūctis dieb⁹ vitę tuę. Vnde noluit Dominus q̄ propter illā maledictionē dimittere homo comedere, vel quę ex terra nasceretur, vel quę ex ea traherentur. ¶ Item dedit occasionē huic errori, q̄ caro per peccatum de carne nascitur, vt ipsi dicunt. Sed fatuū est dicere carnem animalū brutorū per peccatū nasci: cū vbi nō est lex, nō sit peccatio. Ro. 4. Item illud Ro. 14. Bonū est non manducare carnē, nec bibere vinū. Sed si propter verbum illud, carnē comedere dimittunt: eadē ratione deberēt dimittere bibere vinū. Item quod viri sancti legūtur a carnibus abstinnisse, sed ipsi nō idē abstinerunt, quia iudicarent q̄ nō possent sine peccato comedere: sed quia, quādoq; sunt occasio concupiscētię vt excedat, sicut & vinū quādoq;. Tamē nō sequitur ex hoc q̄ vino nō sit vitium. 1. Tim. 5. Noli adhuc aquam bibere, sed modico vino vttere propter stomachū tuum & frequētes tuas infirmitates. Eccle. 31. bibas vinū moderate, eris sobrius. Et paulō post: Exultatio mę & corporis vinū moderate potatū. Sicut aliquibus infirmis secundū corpus abstinedū est a carnibus & vino: nō tamē tenetur propter hoc, q̄ caro & vinū infirma sunt vniuersaliter corpori, sic eadē infirma sunt quādoque etiā spiritui: a quib⁹ nō tenetur occasio peccandi. Sunt multę causę quare a delicatis abstinentia est: quę in tractatu de vitio Gule assignatę sunt, & aliquę tagētur in tractatu de virtute Sobrietatis. Sicut diuitię malę nō sunt a viris sanctis contēnantur: si carib⁹ mala nō est, si a viris sanctis quādoq; comedatur. Gl. super illud Ro. 14. Oius māducat. Cū situdo carniū, & deliciosa epula prouocāt corpus ad libidinem. Quādoq; aliquis abstinet ē talibus: quia sibi videt expedire, vt nō proximū scādalizet. 1. Cor. 10. Omnia mihi licēt, sed nō omnia expediūt. Omnia mihi licēt, sed nō omnia edificāt. Sed si abstinet, nō debet danabiles iudicare eos q̄ talibus vtūtur. 1. Cor. 14. Qui nō māducat, māducātē nō iudicet. ¶ Itē occasionē dedit huic errori, q̄ nō legūt Christū carnes comedisse. Sed licet nō legeretur, tamē nō sequeretur propter hoc q̄ nō comedisset, multa enim facta sunt, quę non scripta sunt. Io. vlt. Sunr & multa quę fecit Iesus: quę si scribātur per singula, nec ipsū bitror mundum capere posse eos, qui scribēdi sunt, libros. Et comederit agnum paschalē, potest haberi ex Euangelio Marci 14. Vbi est, inquit, refectio mea, vbi pascha cū discipulis meo māducat? Pascha vocatur agnus paschalis Lucę 22. Vbi est dicitur

forium vbi pascha cū discipulis meis manducē? Et paulò post:
 Desiderio desideravi hoc pascha māducare vobiscū. Quòd au-
 tem licitū sit comedere carnes & alios cibos sine distinctione,
 probari potest his testimoniis noui Testamēti. Legitur Luc. 10.
 In eadē domo manere edentes & bibentes quæ apud illos sunt.
 Et Matt. 15. Non quod intrat in os coinquinat hominem. Et ad
 Ro. 14. Scio & cōfido in domino, Iesu, quia nihil commune siue
 immundum per ipsum, nisi ei qui existimat commune esse illi
 cōmune est. In eodē: Omnia quæ dem mūda sunt. Et 1. Corin. 10.
 Omne quod in macello venit, id est, venditur, manducate, nihil
 interrogantes propter conscientiam. Domini est terra & pleni-
 tudo eius. Et iterū: Si quis infidelium vocat vos ad cenā & vul-
 tus ire, omne quod apponitur vobis manducate, nihil interrogā-
 tes propter cōsciētiā. Et. 1. Ti. 4. Omnis creatura Dei bona est,
 & nihil reiiciendū quod cū gratiarū actione percipitur. Et ad Tit.
 1. Omnia mūda mundis. Itē probatū est superius, omnia creata
 fuisse à Deo: nihil verò immūdū à Deo creatū est: caro ergo ani-
 malū immūda non est: ergo nō est abstinēdum à carne propter
 carnis immūditā. Præterea si nō est vtedū carnib⁹ taliū anima-
 liū in cibū: ergo nec lana, nec pellibus eorū est vtedū in vestirū.

*De errore ponente legem veterem datam à principe tenebrarum,
 & malam.* CAP. X.

Equitur de secundo errore qui ponit legem veterem esse
 datā à principe tenebrarū, & malam esse. Cui errori occasio-
 nem dedit legis grauitas. Visum est enim aliquibus non fuisse
 Deū benignum, qui tam graue onus populo imposuit. Ad quod
 dicendū, quòd corda Iudæorū erecta erāt per presumptionem.
 Vnde dicebāt, Nō deest qui impleat, sed deest qui iubeat. Exo.
 19. Respondit vniuersus populus simul, Cuncta quæ locutus est
 dominus, faciemus. Eiusdē 24. habent idem. Vnde humiliandi
 fuerunt graui onere legis, vt vidētes insufficiētiā suā humi-
 liari ad auxiliū gratiæ curreret. Dominus enim humilibus dat
 gratiā. 1. Petr. vlt. Dedit etiam occasiōē huic errori iustitia quæ
 fiebat in veteri lege quam aliqui mentiuntur crudelitatem. Vn-
 de dicūt nō fuisse Deū benignū, qui legem tam crudelē
 dedit. Ad quod dicendū est, quod cum principium sapientiæ
 sit timor domini, Pron. 1. Perfectio verò sapientiæ si amor Dei,
 secundū illud Eccl. 1. Dilectio Dei honorabilis sapientiæ: Prima
 lex debuit sapientiā inchoare, timorē Dei per iustitiā incu-
 tiendo. Secunda lex debuit Sapientiā perficere, ad amorē multis
 admonitiōibus & promissionibus & beneficiorum exhibitio-
 nibus